

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trelori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Nr. 1919.

Notificare oficială.

Facem cunoscut pe calea aceasta Onoratelor oficii parohiale și episcopii, cari au adunat naturalii: grâu, cucuruz, fasole, pe seama Orfelinului nostru, că cantitățile adunate să nu le vândă, nefiind permisă vinderea, ci să le insinue la autoritățile administrative — și apoi noi vom dispune, ca acelea să se poată transporta în natură aici, având trebuință neapărată de ele la Septemvrie, când sperăm să putem deschide cu ajutorul lui Dumnezeu Orfelinul proiectat.

Sibiu, 7 Martie 1916.

Consistorul arhidiecezan.

Și Spania?...

Combinăția, că după Portugalia, intrată acum și ea în războiu cu Germania, are să urmeze și Spania, punându-și și ea armata și flota în serviciul antantei, o răstoarnă un bun cunoscător al raporturilor diplomatice dintre Spania și Germania în articolul următor, care ni-s'a pus și nouă la dispoziție, și din care reiese, că Spania are simpatii pentru Germania, nu pentru antantă:

În fine războiul a trecut și pe teritoriul peninsulei Iberice. Jocul valurilor războiului își formează mereu cercuri nouă. Portugalia în cele din urmă s'a predat Angliei cu totul, ea a renunțat pe deplin la libertatea ei de acțiune. la independența ei, ea nu reprezintă azi nici mai mult nici mai puțin decât o simplă figură pe tabla de șah a Engliei. Cei superficiali susțin, că numărul dușmanilor Germaniei a mai sporit cu unul.

Și totuși nu se poate zice, că în urma acestui eveniment nou situația Germaniei s'a înrăutățit de fapt, lăsând chiar la o parte coloniile portugheze.

Tocmai legătura cea strânsă între Portugalia și Anglia încurajează și mai mult antagonismul spaniolo-portughez, dat fiind, că Spania nu-i prietena «antantei». Deja vorbește «Corriere della Sera» de niște știri alarmante, referitoare la consiliul de miniștri spaniol, susținând, că în Spania ar fi existând un partid politic, care tinde la anexarea Portugaliei.

În dosul antagonismului portughez-spaniol se află contrastul anglo-german. Toate machinațiile «antantei» nu vor putea face nimic în contra logiceii faptelor. Sora latină este surdă la toate rugămintele stăruitoare ale așa zișilor frați.

Păcatele «antantei» au rămas neuitate în memoria poporului spaniol.

— «În anul 1898 — spunea un orator înaintea poporului spaniol — «noi am fost victima celei mai nerușinate violări despre care va vorbi istoria universală, iar dincolo de hotarele noastre nu era nimeni care să se fi gândit, că noi suntem latini, vecini și europeni». Pe timpul acela, când Spania luptându-se ca un erou și cedând numai superiorității dușmanului a fost învinsă, — numai simpatiile Ger-

maniei erau de partea ei, pe cât timp Franța și Anglia erau de partea Statelor Unite. Aceasta n'a uitat-o Spania nici odată. Asemenea jocul cel fals pe care Franța l'a jucat în politica marocană a rămas neuitat în cercurile spaniole, cari nu aparțin filofrancezilor jurați. Căci toate cele obținute de Spania în Africa de Nord trebuiau să i-se ia Franței cu de-a sila, prin niște tratative diplomatice de o durată lungă, din cauză, că Franța era invidioasă. Guvernul din Paris s'a silit în totdeauna să facă din Spania un fel de vasal, gata în tot momentul să-i dea ajutor în Africa de Nord, un vasal, care să stea la dispoziția Franței în orice moment și pentru orice ajutor militar.

— «Bine», ar putea spune un sceptic, «înțeleg, că interesele Spaniei cer poate o apropiere de Germania. Dar acest războiu ne dă exemple vii, că simpatiile sunt foarte desdăunătoare intereselor, influențând asupra realizării raționale a faptelor». Admitem, că lucrurile se petrec în sensul sus menționat. Dar e de relevat faptul, că nu toți cred în pretinsa solidaritate latină, care nici nu există, precum nu există nici o solidaritate germană, chiar dacă scolasticii, ocupându-se de diferitele rase umane, s'ar sili să găsească un mijloc, cu ajutorul căruia ar dovedi, că există o asemenea solidaritate între fiecare rasă.

Simpatiile surorii latine sunt de partea Germaniei. Țara «barbarilor» se bucură de stima unei țări cu o civilizație de necontestat, unde trăiau un Velasquez, un Murillo și un Cervantes. Această simpatie și-a găsit expresia în niște manifestațiuni vii, pe cari cortesele spaniole le-au publicat la 1915.

Aceste manifestațiuni erau după «Tribuna» un răspuns dat la procederea nedeamnă a aliaților, cari au călcat în picioare cultura germană; aceste manifestațiuni luară apărarea civilizației germane; dovadă sigură, care în timpul războiului continuă, arată de care parte e dreptatea și de care parte există probabilitatea izbânzii.

Nu mai puțin decât 9000 de intelectuali și-au pus iscălitura pe acest manifest în favoarea Germaniei, printre cari se găseau mai mult decât 1500 de liberali, 160 de profesori, 170 de scriitori, 400 de medici, 700 de avocați și notari, 300 de ingineri etc.

În fruntea acestor semnături se afla celebrul poet și scriitor spaniol al timpurilor moderne, autorul dramatic Don Jacinto Benavente, cel mai însemnat orator, deputatul Don Juan Vazquez de Mella, directorul bibliotecii naționale Don Rodriguez Marin, și medicul regelui, Dr. Grinda. Dintre acești 9000 de intelectuali, al căror număr de altfel sporește pe zi ce trece, mai toți sunt ofițeri.

Inercarea Franței de a șopti Spaniolilor, că-i iubește, a rămas fără efect față de simpatia acestora pentru Germania.

În timpul din urmă presa franceză a trimis mulți emisari în Spania, spre a se convinge, dacă în cele din urmă țara lui Cid nu se va decide să treacă de partea lui Briand. Dar rezultatul nu e satisfăcător. Răspunsurile aduse din Spania de diferiții exploratori, deși aproape de aceeași natură, se deosebesc unele de altele numai prin gradul întristării lor, mai mult sau mai puțin moderate, în urma refuzului din partea Spaniei de a se alia cu Franța. Deci rezultă din acele răspunsuri, că demersurile făcute de Franța spre a cuceri sufletul Spaniei, au rămas nefolositoare.

În ceea ce privește sentimentele poporului spanol, iele au fost descrise în modul cel mai sincer de scriitorul francez Bertrand, care a comunicat cetitorilor revistei «Revue des deux Mondes» impresiile sale culese dincolo de Pirenei. Aceste impresii erau atât de puțin mângăetoare și atât de lipsite de speranță, încât Bertrand nici nu găsea de cuviință să se servească de acele vorbe dulci în raporturile sale și pe cari le întâlnim și acum la scriitorii francezi când vorbesc de experiențele lor făcute în Spania. Domnul Bertrand spune fără înconjur, că spaniolii nu-i au făcut nici o bucurie. Atitudinea nobilimei, a burghezimei și a clerului, l'a mahnit adânc.

În deosebi ofițerii spanioli au făcut o impresie rea asupra lui, când i-a văzut cum sunt plini de «trufie și de îndărătnicie», adevărat au adoptat cu totul «manierele prusiene». Dar nu numai felul eleganței ofițerilor spanioli, cu «monoclele lor, coifurile lor de metal și șepcile cele turtite», — l'a desgustat, ci și sufletul lor. Dela acești oameni, spunea el, nu te poți aștepta la vr'o manifestație de compătimitate pentru provinciile Franței ocupate de dușman, sau la vr'o admirație pentru eroismul soldaților francezi și al armatelor aliate.

Nu! Spaniolii au adoptat deja în așa mod obiceiurile «prusiene», ei au devenit atât de «barbari», încât lasă să se bucure de îngrijirea și de cavalerismul lor, nu numai pe Francezi, Englezi și alți oameni nobili, ci și pe — Germani.

Astfel spaniolii au primit în mod amical vitezele trupe germane din Camerun, când acestea au trecut pe teritoriul spaniol din Qio-Muni. Nu numai că hotarele spaniole scăpaseră trupele germane de urmărirea dușmanului, acordându-le în același timp un loc de odihnă, ci guvernul din Madrid a și făcut un pas generos din propria-i inițiativă, ordonând, ca fugarii germani să fie transportați la Madrid, pentru a nu expune prea mult cliemele tropicale din Africa pe cei oboșiți de luptă și de grijă. Această îngrijire binevoitoare o recunoaște Germania foarte mult, căci în Germania lumea a profitat de povețele folositoare în aceste vremuri grele, cari constau în faptul de a respecta amicii la vreme de nevoie și

de a face deosebire între sentimentele sincere și adevărate și între aparențele false.

Germanii sunt departe de a da neutralității corecte, prin care se manifestă voința națiunii spaniole, o explicație greșită, cumcă atitudinea ei ar fi unilaterală; totuși nimic nu poate împedea pe germani, ca să se simtă foarte satisfăcuți de faptul, că felul lor de a fi, precum și cultura lor, sunt înțelese și respectate de un popor, care se află atât de departe de țara lor ca distanță naturală și care se deosebește și ca obiceiuri de poporul german, ceea ce dovedește în mod strălucit, că ideile germane sunt, pe cât de roditoare, pe atât de largi și de adaptable.

Consiliu de războiu. Astăzi, Luni, e vorba să se țină în Paris un mare consiliu de războiu, la care iau parte reprezentanți din toate statele aparținătoare antantei. S'au luat măsuri, ca aceea ce se va discuta și hotărâ, se nu fie divulgat.

Francia promite! Fostul moștenitor de tron al Sârbiei, principele Alexandru, în lipsa altei ocupațiuni a făcut o călătorie la Paris, unde apoi a fost reținut la prânz din partea presidentului republicii franceze, Poincaré, care l'a primit la gară cu mare solemnitate. În toastul rostit în onoarea oaspei, presidentul Poincaré a asigurat pe moștenitorul de tron sârbesc, că Francia nu va uita de interesele Sârbiei, pe cari nu le va deosebi de interesele ei proprii. Cu ajutorul armatei sârbești reorganizate antanta va elibera Sârbia și îi va reda suveranitatea și independența de stat, restabilind ordinea de stat de mai nainte... E bine, că presidentul republicii franceze a accentuat, că toate acestea se vor întâmpla cu ajutorul armatei sârbești reorganizate. Greutatea e acum numai aceea, să se știe, că această armată sârbească reorganizată unde se află?..

Cu puterile centrale. Un distins bărbat de stat al României a declarat în fața corespondentului dela marele ziar german «Kölnische Zeitung» următoarele: «E clar ca lumina soarelui, că blocul militar german și austro-ungar nu poate fi spart. Iar dacă ar putea se fie spart în cursul acestui războiu, atunci pentru România și pentru poporul român se începe trista și groaznică tragedie a apunerii sale. Învingerea antantei înseamnă învingerea Rusiei. Din fericire sunt însă destui oameni cu judecată trează în România, cari știu bine ce înseamnă învingerea Rusiei și estinderea domniei rusești în orient. Dacă Rușii s'ar încuiba în Constantinopol, pentru România s'ar începe starea de agonie, care ar dura cel mult zece ani, apoi România va fi incorporată la Rusia. România poate se aștepta binecuvântări dela Germania, și jug dela Rusia, Aleagă!..» Credem, că alegerea e făcută deja.

Războiul.

Știrile pe cari le putem publica astăzi de pe câmpul de războiu sunt următoarele: La râul Stripa trupele noastre au respins un atac vehement rusesc și au intrat în tranșeele dușmane, pe cari le-au distrus. În contra trupelor germane Rușii au băgat în foc o armată nouă, adusă din Siberia, dar atacurile, pregătite bine de un foc viu de artilerie, s'au prăbușit și Rușii s'au ales numai cu enormele pierderi pe cari le-au avut. Trupele rusești au atacat și pe alte locuri, dar atacurile au fost respinse pretutindena.

La frontul dela apus e foc viu de artilerie, în urma căruia Verdunul se află în flacări. La frontul italian și în Balcani situația e neschimbată.

Educația germană.

Acum de curând a apărut o broșură în New-york, America, scrisă de I. E. Russel, care în termeni foarte entuziaști și plini de laudă scrie despre sistemul de educație introdus în Germania, sistem, care a dat imperiului german forța morală cu care poate raporta astăzi învingerile cele frumoase la diferitele și numeroasele fronturi de luptă vitale. Cuprinsul broșurii e cam următorul:

Este evident, că nu s'ar putea susține, că singur educația germană a pregătit și asigurat succesele militare germane, căci ar fi să nu se țină seamă și de alți factori, tot atât de importanți și de utili; dar totuși nu există nici o îndoială, că acest sistem de educație, unic în lume, a contribuit în largă măsură la prepararea succesorilor militari și a asigurat țării acel maxim de coeziune și de forță, de care s'au sfărâmat toate atacurile învergunate ale inamicilor.

Spiritul acestui sistem de educație, născut din suferințele naționale de acum 100 de ani și mai bine, când poporul german îndura asupririle tiraniei napoleoniene, — s'a condensat într'un ideal puternic și înalt, de-o potrivă împărțit de toate clasele societății germane.

E acel ideal, care a condus cu pași gigantici la înlăturarea misiunii germane și care a zidit pe ruinele atotputerniciei franceze în Europa dreptul la viață și la liberă dezvoltare a harnicului și energicului popor german.

El pornea dela ideea, că tineretul trebuie să fie educat la lumina aspirațiilor naționale, și că viața școlară nu poate rămâne închisă în cadrul simploror clase de studii. Trebuie dat mai mult de cât știință viitorilor cetățeni și apărători ai patriei, trebuie să li se dea conștiința națională!

Spre acest sfârșit planul de educație germană, conceput de savanți ca Pestalozzi, von Humboldt, și alții, iau de bază la munca pedagogică întrebunțarea tuturor mijloacelor proprii de a dezvolta în copil sentimentul individualității, de a-l garanta și de a-l recunoaște în urmă, în interesul însuși al individului și al statului.

Făuritorii autorizați ai acestui plan scotică, și cu drept cuvânt, că tânărul nu

trebuie într' început educat pentru scopuri în afară de el însuși, nici pentru societatea omenească, ci pentru el, spre a ajunge să obțină o personalitate de caracter și o individualitate de spirit proprie și dezvoltată în raport cu cerințele vieții de astăzi.

Intărind și fiind și caracterul, omul va putea apoi, fără prejudecăți și fără a cere de la societate numai beneficii, să-și suove puterea sa de voință și de muncă interesului obște.

Educația individuală, firește, națională apoi educația socială, iată cei doi termeni ai metodei germane de învățământ!

Această metodă superioară a preparat tineretul german la toate sacrificiile în interesul general al statului și al omenirii, și la luptă fără prag și fără descurajare pentru cucerirea idealurilor vieții: religie, drept, dreptate, libertate, sau patrie.

Iată de ce fiii patriei germane își sacrifică astăzi viața pe câmpiile de bătae și conduc cu o vitejie fără seamă în istoria popoarelor și cu o impetozitate necunoscută până aci războiul contra numeroșilor inimici ce le stau în cale.

Astfel se verifică adevărul, că educația superioară germană este unul din factorii importanți ai succesorilor militari germane, și acela care va asigura, ca și până astăzi, victoria și biruința!

Fondul orfelinatului.

(Urmare)

Col. din Beclean (Făgăraș): Bis. gr. or. rom. 30— Nicolae Clonța par. 10— George Popa notar 10— Reuniunea de înmormântare 10— Nicolae Tuturea inv. 5— Moise Bărsan 5— Ioan Tuturea (Nr. 8) 5— Ioan Gânsea cojocar 5— Andreiu Bodârnea cojocar 5— etc . . .	183:90
Col. din Șona (Făgăraș): Maria Cosma 10— Vasile Stoicanea inv. 5— Ioan Capătă par. 20— Nicolae Mihaiu notar 5— etc	91:50
Col. din Boiu (Geoagiu): Eftimie Costescu par. 20— și alții . . .	50—
Col. din Nădăștia (Geoagiu): Dionisie Costea par. 5— și alții.	33:30
Col. din Lelese (Hunedoara): I-saia Faur 5— Mihuleț Dan 10— Gheorghe Hența par. 15:60 etc.	92—
Col. din filia Săhodol (Hunedoara): . . .	25:10
Col. din Zlaști (Hunedoara): Nicolae Suciu păpuțar 5— Gheorghe Suciu faur 6— Victor Ungur paroh 20— etc . . .	122:20
Col. din Nucșoara (Hațeg): . . .	32:50
Col. din Lunca (Lupșa): Aurelia Bedelean inv. 20— Gheorghe Gligor par. 10— etc . . .	76:50
Col. din Runc și filia Lunca largă (Lupșa): Constantin Giurgescu par. în penz. 10— Emil Gan par. 10— Petru Bufnea econ. 10— etc . . .	66:80
Col. din Vingard (Sebeș): Ana Răuciu 10— Ioan Patachi par. 5— etc . . .	41:02
Col. din Cuștelnic (Târnava): Ioan Socaciu par. 10— și alții . . .	15:30
Col. din Suplac (Târnava): Gheorghe Oprean par. 10— și alții	61:60
Col. din Gălpăia (Unguraș): . . .	30:96
Col. din Bulzești de sus (Zarand): . . .	16—

Col. din Prihodiște și filia Tătărești (Zarand): Nicolae Colfu, par. 5— etc	17—
Ladislav Simon K. u. k. Militärrechnungssoziall, 3 Armeekommando	50—
Col. dela soldații din Timișoara: Col. din Dârste (Brașov): Ioan Broșu par. 50— Daniil Martin inv. 15— Alexe Moașa 8— Constantin I. Moarcăș 5— Ioan G. Aldulea 5— Andreiu Voina 5— etc	17:83
Col. din Cheia Rimețului (A. Iulia):	186:78
Col. din Drăguș (Avrig): Solomon Făgărășan par. 50— Leon Solomon notar cerc. 10— Bis. gr. or. 50— Insoțirea de credit 40— Tovărășia de consum 20— Reuniunea femeilor 30— etc	6:58
Col. din Oprea Cârțișoară (Avrig): Victor Vulcan par. 20— Silvia Vulcan măr. Frâncu 20— Nicolae Olariu epitr. 10— Candid I. Budac cantor 10— Pavel Popa inv. subst. 10— etc	372—
Col. elevilor de școală din Săcădate (Avrig):	143—
Col. din Costeni (Cetatea de peatră): Gavril Nodiș par. 5— și alții	15—
Col. din Mărișel (Cluj): Biserica gr. or. 8— Teodor Toader par. 20— Ioan Lazea și soția 10— Alexandru Todor 6— Simeon Lașiță inv. 20— etc	28:20
Col. din Perșani (Făgăraș): Pantilimon Nastea par. 6— Valer Szászsebesi notar 10— etc	111:60
Col. din Osoiu (Dej): Pantilimon Pop par. 10— Dela o petrecere 15— etc	59:30
Col. din Varmaga (Deva): Nicolae Duma par. 20— Rozalia Duma, soția de preot 10— Simeon Popa 10— Ioan Popa jude comunal 5— etc	48—
Col. din Ruda (Hunedoara): Teodor Murgău par. 10— și alți	77:60
Col. din fil. Plop (Hunedoara):	26—
Col. din Șeica mare (Mediaș): Pompeiu Morușca par. 30— Ioan Tudor 6— Dna Cornelia Ciuruga 10— Dna Agafia Lăncrăjan 5— Ioan Nistor și soția 10— Toma Bucur 10— Teodor Bucur j. jude 5— B. s. gr. or. 50— Reuniunea femeilor ortodoxe r. 8— etc	17:70
Col. din Ludoșul mare (Miercurea): Dr. Ioan Stanciu par. 20— Nicolae Fara par. 15— Ilie Muțiu notar 10— «Secășana» 100— Bis. gr. or. 47:26 Alexe Stăicu par. gr. cat. 15— Ilie Oltean inv. 5— Nicolae Oraștean inv. 5— Ioan Sava inv. 10— Ilie Tănase inv. p. 10— Ioan Cosma not. penz. 5— Moise Șenchiu Nr. 208, 5— Moise Pop Nr. 256, 5— Ioan Suciu Nr. 79 5— etc	200—
Col. din Nucet (Sibiu): Bis. gr. or. 50— Ioan Demian par. 10— Nicolae Bogdan inv. 10— Ioan Fruma inv. 5— Ioan Filip și soția 5— etc	550—

(Va urma.)

Din Cluj.

Sinodul protopopesc al tractului Cluj.

Este viu încă entuziasmul sincer ce a cuprins lumea românească de pretutindeni pentru ideea orfelinatelor din ambele mitropolii românești. Nici-când n'am fost martorii unei animații mai nobile, încinoșe în jurul unui ideal sfânt, ca azi.

Cei de acasă și cei de pe câmpul de luptă simțesc deopotrivă necesitatea mântuirii mlădițelor tinere; drept aceea așteptăm cu nerăbdare întreprinderea cât mai grabnică a ideii ventilate cu atât de interes.

Ceeace ne pune pe gânduri însă este faptul, că pe lângă toate eforturile noastre abia ne va succeda a scăpa din ghearele peirii maximum 10%, din numărul de cel puțin o sută de mii al orfanilor și orfanelor, rămași fără nici un sprijin după războiu, sau acum după moartea tatălui, și ajungerea la sâpă de lemn a mamei lor. Prin urmare 90.000 de vârstare tinere (nesocotind între acestea orfanii ce ar fi crescuti de mamele sau rudele cu dare de mână și tragere de inimă) ar fi condamnate morții, ceea ce ne-ar atrege blâstemul nepoților și al neamului întreg și ar însemna o adevărată sinucidere națională.

Ar fi dureros să fie atâția orfani; teama generală este însă, că vor fi și mai mulți deodreptul avizați la marimozitatea obștei românești.

Fiind atât de lămurit adevărul acesta, sinodul protopopesc ortodox, ținut în 29 Febr. (13 Martie) la Cluj, a discutat problema, luând măsuri vrednice de aprobat în toate ținuturile locuite de Români. Singur atari dispoziții ne pot scăpa de dezastrul ce ne-ar amenința, neinteresându-ne de acel șirag nesfârșit al orfanilor, deveniți adevărați „copii ai nimănui“.

Amăsurat în viața unilor date și de d-l protopop Tuliu Roșescu, pâr. Aurel Muntean din Sebeșul mare a propus cu o deosebită însuflătoare de cauză, ca „comitetele parohale“ resp. „Reuniunile de femei pentru ajutorarea orfanilor“ să iea în mână lor plasarea orfanilor nenorociți pe la familiile mai de seamă, cărora să li se dea din cotizațiile membrilor și veniteile parohiei o recompensă cuvenită în bani și produse pentru creșterea în genere. Câțiva orfani sau orfane mai de viață și cu deosebite aptitudini sufleteghe să fie trimiși la timpul său la Orfelinatul din Sibiu spre perfecționare sau plasare la școli și meserii. Preoții să lupte cu zel și devotament de apostoli pentru ajungerea scopului atât de uman.

După ce s'a lămurit chestiunea și din partea subscrisului și a mai multor membri sinodali, pâr. protopop T. Roșescu face un apel călduros la membrii sinodului: să fie cu mic cu mare propagatorii ideii sulateate cu atata interes în sinod, fiind sosit momentul a ne dovedi înțelegători desăvârșiți ai durerilor și nevoilor obștești.

Sunt convins, că mulți preoți se vor fi gândit și la modalitatea aceasta de mântuire a orfanilor nenorociti; ba am discutat chestiunea, atât cu preoții din alte tracte cât și cu intelectuali, și am ajuns la convingerea, că numai o decentralizare a activității orfelinatelor centrale ne poate asigura izbânda deplină pe terenul acesta.

Prerogativele sunt evidente:

1). Se pot crește mai mulți, ba pot zice toți, dară fiecare frunză al poporului e la culmea chemării, măcar acum în cele mai grele zile pentru neam.

copiilor, și nu le voui sta împotriva nici odată când mă vor ruga ceva.

Cântecul pădurii e doar pentru toți copiii, când vor să-l asculte, și el bucură pe toți deopotrivă, bogăți și săraci, flămânzi și sătui, desculți sau încălțați cu cismulite îmbălnăite. Cântecul pădurii nu știe ce-i asta, lui îi sunt dragi toți, cari vin la el și cântă din toate puterile, spre lauda lui Dumnezeu și spre bucuria tuturor copiilor. Iar peii albi sunt frunzele teiului de argint, ei sunt atât de luminoși pe dinăuntru, ca și gândurile lor cele mai serioase să pară vesele, și umbra lor e atât de vie, ca și când ar fi numai lumină.

A fi rege nu înseamnă alta, decât a fi teiu de argint cântăreților, cari bucură lumea întreagă, clădind astfel cuibulețe dragi, dând adăpost și ocrotire paianjenilor, cari țes atât de frumos, și îngrijind ca albinele harnice să aibă atât de lucru încât să nu ducă lipsă în ierenele geroase. Și toamna vieții să le fie atât de luminată, ca frunzișul auriu al teiului de argint, care mai resfrânge odată lumina întregii veri.

Toate aceste însă sunt mai grele pentru biata Carmen Sylva, ca pentru toți teii de argint. Căci bunul Dumnezeu îi dăruie odinioară cel mai frumos cântec, dar i l-a luat iar, fiindcă îi era de trebuință în cer. Cântecul era singurul ei copil, o chema Maria, dar ea își zicea Itty, pe când nu putea zice nici Little. Și așa îi rămase numele de Itty. Plutea ca o zână micuță, ca și când ar fi avut pururi aripi,

FOIȘOARĂ.

Povestea unei regine

de Carmen Sylva.

(Fine.)

Eu însă încep lucrul mai de vreme de cât toți ceilalți. Iarna și vara mă scol până nu răsare soarele și mă apuc de lucru. Fie iarnă, fie vară, mâna mea n'are odihnă: scriu mereu, cântece și povești. Iarna și vara suveica mea aleargă împletind hobotă pentru biserici, iar pensula zugrăvește cărți bisericești. Și iar vin ca musafirii florile mele dragi, de le zugrăvesc pe pergament; le vorbesc tot timpul, le sărut și li spun cât sunt de frumoase. Asta le bucură și se uită curioase, vrând să știe dacă portretul lor le seamănă. Unele flori însă sunt atât de leneze, încât nu vor să se scoale înainte de ceasurile zece și se duc la culcare la cinci. Am încercat totul să pot trezi pe înocata floare a Alpilor sau pe urechia șoricelului, mai de vreme, dar mi-a fost truda zadarnică. Căpșorul lor îndărătnic a rămas închis, și trebuia să aștept până ce Măriile lor se îndurau să se trezească, soarele fiind sus pe cer. Altele se deschid foarte repede, de pildă stângeneii, pe cari trebuia să mă grăbesc să-i pectez, căci după un ceas se schimbau cu totul. Multă plăcere îmi făceau fagii cei mititei.

Treceam odată în luna Mai prin pădure. Pământul tot era plin de fagi mititei.

tei. Stăteau înghesușiți, cu două foi late înfășurate, cu lugerul lor micuț roșiatec, care își sfredelise un locșor prin covorul de frunze moarte, ca să ajungă pământul, iar pe căpșorul lor stăteau îndrăznește ghindele, ca niște pălărioare în trei colțuri, unele drepte, altele plecate, unele șapene, altele ca și când ar fi stat gata să sboare în văzduh.

Și atât de drăguțe, că le-am scos cu băgare de seamă din rădăcina și am zugrăvit o foaie întregă după ele, pânăce n'au apucat să și arunce scufiile lor semețe.

Lângă ele erau și brazii mititei cu cele cinci degete strânse în degetarul lor. Le zugrăveam alături, așa că au rămas de veci tricornul și degetarul în evanghelie, și de câte ori mă uit la ele, mi se pare ca și când mi-ar vorbi și acum, ca și când ne-am spune iar povești. Căci tot timpul cât le zugrăveam, îmi spuneau povești unele mai frumoase decât altele, povești despre păduri și câmpii, livezi și flori.

Odată am zugrăvit trandafiri pe marmură neagră. Și zece bondari au venit în zbor și s'au rostogolit în trandafiri. Unul din bondari era foarte politicoș, căci zbura la trandafirul meu zugrăvit și vru să-și ia miere, băgă însă de seamă, că el miroasă a ulei și terpenină, și nu-și putea îndupleca politeța să se tăvălească în mirosul acela urât. L-am zugrăvit în potirul unui crin, și aci va rămânea de veci și

de câte ori îl văd mă gândesc la bondarul cela politicoș, pe care părea că-l înșală trandafirul meu zugrăvit, ca și când ar fi fost plin de miere.

Ei, dacă florile ar putea avea și miere când le zugrăvesc, ar fi din cale afară de frumos.

Dar atunci ar trebui să fii ca bunul Dumnezeu, și știm cu toții cum se întâmplă în basme, că nu merge să ceri prea mult și că trebuie să ne întoarcem iar în colibă, după ce am stăpânit un palat și am purtat pe cap coroana.

Voi fi dar foarte mulțumită cu ce m'a dăruit Dumnezeu. Să se bucre deci de darul acesta cât mai mulți cântăreți și cât mai multe albine și să ia parte la munca mea. Aceasta e doar mierea noastră; munca pe care ne pricepem s'o depunem. Albinele nu știu țese case de paianjen, și n'au nici pășarelele miere și nici furnicile cuburi. Fiecare trebuie să facă ce i-a fost dat și să slăvească în felul său pe Atotputernicul. Căci tot ce facem, chiar dacă nu știm cânta cântece, facem spre lauda Domnului, mulțumindu-i pentru că ne-a dat puțința s'o facem.

Cântecul pădurii, Carmen Sylva, mi-e numele. El m'a tănuțit multă vreme, ca și frunzele late ale teiului de argint, și dacă acum mă dau în vileag o fac, pentru că mulți copii dragi au dorit-o și pentru că am părul alb și mi-ar fi fost drag să fii buinică, dacă ar fi vrut bunul Dumnezeu să mă dăruiască. Voui fi deci bunica tuturor

2). Se face creșterea mai ușor, controlul fiind mai posibil asupra orfanilor comunelor singuratică, decât asupra orfanilor creșcuți în masse.

3). Dragostea față de glia strămoșască și tradițiile de acasă se pot infiltra în suflurile tinere numai pe lângă modalitatea această.

Sunt de sigur și piedeci sau scăderi împreunate cu ideea decentralizării, cari însă pot fi învinse cu ușurință, dacă toată lumea românească e pătrunsă de sfântenia scopului măreț amintit și astfel toți și toate își dau concursul la împlinirea idealului acestuia.

Dr. Nicolae Cristea
catihet-capelan protopopesc.

In amintirea directorului Virgil Onițiu.

Serbarea comemorativă a școlilor noastre din Brașov, aranjată întru amintirea mult regretatului director Virgil Onițiu, în ziua celor patruzeci de muncenie, când își serba decedatul ziua onomastică, a decurs, după „Gazeta Transilvaniei”, astfel:

Un public numeros, între care multe dame, tot intelectualii brașoveni, reprezentanții școlilor streine, profesorii, elevii școlilor și elevii internatului au umblat până la ultimul loc sala festivă a gimnaziului. În fața acestui public select directorul liceului nostru d-l Dr. I. și B. Boga a cetit valoroasă sa conferință despre suflul și activitatea neuitatului director V. Onițiu. Prieten și cunosător bun al decedatului director, conferențierul n-a dat o frumoasă și reală caracterizare a vieții directorului V. Onițiu: ca student la teologie și universitate, ca profesor, ca director și ca colaborator fruntaș pe toate terenurile vieții noastre publice.

D-l prof. Axente Baciu a completat tabloul zugrăvit de d-l director Dr. I. Boga prin citirea măiestră a două lucrări ale regretatului director Onițiu: un articol despre „Cultul trecutului” și schița „De ale noastre” din volumul „Clupe de repaus”, cari ambele ne-au reliefat în mod plastic preocupările și gândurile marelui dispărut.

Elevul I. Grigoriță din cl. VIII gim. a declamat cu vervă poezia (traducere) potrivită pentru această solemnitate: „Fi bărbat, de ești bărbat”.

La începutul mijlocului și sfârșitul programului corul elevilor școlilor noastre secundare a executat sub conducerea maestrului G. Dima în mod înalt artistic 7 cântări, între cari cinci pentru cor de băieți și două pentru cor mixt. Alegerea potrivită a cântărilor ca și executarea lor frumoasă au stors admirația audienței și au contribuit în mod însemnat la înălțarea acestei festivități comemorative, care a lăsat în sufletul celor prezenți cele mai adevărate impresii.

Anunț.

Aduc la cunoștința On. membri ai colegiului preoțesc Sibiu-Săliște, că pentru întrunirea colegiului designez ca local sala de prelegeri Nr. 10 din seminarul arhidiecezan «Andreian».

Sibiu, 12 Martie 1916.

Dr. Eusebiu R. Roșca
comisar consistorial.

Spunea lucrurile cele mai dulci, se culca pe pământ, ca să sărute razele soarelui. Ce dragi îi erau copacii și florile și apa; a-lerga pe poezia cea mai îngustă a muntelui ca și când n'ar fi fost prăpăstii și primejdii și când îi păream tristă, sărea în dosul meu pe jilț, întorcea chipul meu spre ea, se uita în ochii mei ca și când n'ar întreba...

Dar bunul Dumnezeu a chemat-o în cer, fiindcă avea nevoie de un inger, pe care îl trimisese de un scurt răstimp pe pământ. Iar bietul teiu de argint a rămas. De acum în ramurile lui nu mai cântă nici o păsărică, lui i se pare cerul întunecos și că soarele nu mai încălzește, și ca și când n'ar mai avea miere.

Dar deodată un cântec ușor, ușor, străbate în măduva lui; el îi cunoaște glasul. Și cerul se luminează din nou, păsărelele cântă și teiul capătă iar puterea să-și umple florile cu miere. Căci glasul acela ușor din măduva lui e mai puternic decât suferința lui și decât toată singurătatea. Și teiul cântă, cântă și nu ostenește să învețe cântecul lui dumnezeiesc. De aceea teiul se poate bucura de dragul copiilor altora, căci el știe că ele bucură pe Ity, care e mereu în preajma-i și vrea să le spuie povești, fiindcă Ity singură e o poveste.

Și așa teiul poate avea o toamnă frumoasă, cu flori de aur. Lumina din ochii copilei Ity strălucește pururi în lăuntrul teiului și-i luminează întreg frunzișul.

NOUȚĂȚI.

Victor Russu. În una din zilele trecute se primbla pe o stradă principală a Vienei un maior din statul major al armatei noastre, împodobit pe pept cu medalia de aur pentru vitejie și cu coroana de fer cu decorația de război. Două decorații, cari se esclud una pe alta, pentru că medalia de aur o primesc numai soldații de rând, iar coroana de fer numai ofițerii superiori. Un vicecolonel din armata noastră l'a și provocat pe maiorul decorat să se justifice iar el, salutând militarmente, a spus că-l cheamă Victor Russu. Atunci vicecolonelul a făcut doi pași îndărăt, a luat poziție militarmentească, a dus mâna la chipiu și a salutată, — întinzând apoi mâna eroului nostru.

Chemare la arme. Ministrul pentru apărarea țării a publicat un ordin, prin care gloștii născuți în anii 1868 și 1869, dacă au fost asentați, au să se prezinte la regimentele lor. Terminul de prezentare se va publica și la magistratul sibian.

În onoarea eroului. Din Viena se vestește: În sedința din urmă a consiliului din cercul II. Leopoldstadt s'a votat propunerea, ca în 5 Aprilie a. c., când se împlineste anul dela începerea glorioarei ofensive în Carpați împotriva rușilor, consiliul comunal al Vienei să proclame cetățean de onoare al capitalei pe șeful statului major Conrad Hötendorf, ear calea Prater din Leopoldstadt să primească de aici înainte numele eroului.

Concertul domnișoarei Aca de Barbu. Cu căldura cu care a fost primită pe scena teatrului orășenesc din loc, a fost primită domnișoara Aca de Barbu și în sala dela „Unicum”, cu ocazia concertului dat Vineri seara. Publicul care venise să o asculte era foarte ales, dar putea se fie întrucâtva și mai numărös. Domnișoara Barbu, acompanistă la pian de domnul Wallner, a cântat foarte frumos, mai ales cele trei piese românești, trecute în program. Părerea celor competenți este, că d'șoara Barbu e o artistă în formațiune, cu viitor strălucit.

Cancelarul Germaniei despre situație. După o știre dată de Frankfurter Zeitung, cancelarul imperial Bethmann-Hollweg, într-o ședință apropiată a parlamentului, va face o expunere asupra situației politice externe.

Termin prelungit. În urma unei ordinațiuni ministeriale s'a prelungit termenul pentru rechiționarea obiectelor de metal până la 31 Iulie 1916. Până atunci obiectele trebuie puse la dispoziția armatei după modalitățile obișnuite în timpul din urmă.

Presupuneri franceze. Zărele Parisului accentuează mereu slăbirea ofensivei germane la Verdun. Lupta pornită atât de furtuos, zic parisienii, amorsește din zi în zi. — Criticii militari francezi sânt de părere, că trupele germane vor îndrepta în curând un violent atac asupra Verdunului, și că împresurarea cetății va fi probabil încoronată de succesul armelor Germaniei.

Țarul are toată încrederea. Generalisimul rusesc Alexov, însărcinat din partea țarului Nicolae, a trimis generalului Joffe o telegramă, în care suveranul tuturor rușilor își exprimă înalta admirație pentru atitudinea eroică a corpului de armată francez nr. 20 în lupta dela Verdun. Țarul este deplin convins, că francezii vor ieși biruitori asupra vrășmașului comun. Fericit țar!

Ultimele rezerve. Senatorul francez Humbert scrie în Journal, că Franța este astăzi necesită să-și folosească cele din urmă și slabe rezerve.

Svon neintemeiat. Presa din serviciul împătritei înțelegeri răspândește în țările neutrele știrea, că Turcia este pe cale de-a încheia pace separată cu dușmanii săi. Din parte competentă turcească se declară, că svonul acesta este cu totul lipsit de temei.

Brazilia pe urmele Portugaliei. Guvernul german a protestat la guvernul brazilian împotriva confiscării vaselor internate. Numărul vapoarelor germane, confiscate în Brazilia, este mai mare de treizeci.

O nouă ofensivă anunțată. Generalisimul italian Cadorna a spus colaboratorului dela Pelit Parisien următoarele: Vom porni o nouă și viguroasă ofensivă, îndată ce lavinele Alpiilor vor mai primejdi trupele noastre.

Târg în Săbeș. Târgul de oi în Săbeșul săsesc se va ținea în 6-7 și 8 Aprilie n. c.

Alte douăsprezece miliarde. Subscrierile pentru al patrulea împrumut de război german au fost încheiate săptămâna trecută. Resultatul încă nu se cunoaște în mod exact, dar se crede, că el nu va sta cu nimica îndărătul rezultatului pe care l'a avut al treilea împrumut de război, și că au fost subscribe de nou cel puțin douăsprezece miliarde de mărci.

† Ana Patitia născ. Rațiu, soția domnului avocat Rubin Patitia, a încetat din viață în 24 Martie dimineața la 2 ore. În etate de 67 ani. Rămășițele ei pământești au fost depuse spre vecinică odihnă în cimitierul gr.-or. din Alba-Iulia Măieri la 26 Martie a. c. după amezzi la 3 ore. Fie-i somnul lin și memoria neuitată!

Rectorul universității din Iași. Afăm, că ministrul român de instrucție d-l I. G. Duca a numit pe profesorul M. Cantacuzino rector al universității din Iași.

În disponibilitate. Noul ministru de război al Franței a pus în disponibilitate mai mulți generali francezi. Fostul ministru, Gallieni, a refuzat totdeauna să întrebunțeze astfel de măsuri.

Cu două fețe. Dl. Take Ionescu, rusofilul de astăzi, este somat de amicii săi să declare: Adevărat este, că primește și acum tantume grase dela mai multe întreprinderi germane și austro-ungare? — Ba bine că nu.

Tulburări în Portugalia. Au izbucnit tulburări sângeroase în Portugalia. Socialiștii și regaliștii, într-o adunare a muncitorilor, au atacat cu asprime guvernul portughez. Adunarea s'a dizolvat. Cu ocazia aceasta s'au produs ciocniri între militari și între muncitori. Soldații au refuzat să împlinescă porunca ofițerilor de-a întrebunța arma în contra mulțimii. Starea de asediu s'a proclamat în toată Portugalia.

Poporul rusesc și englezii. Gazeta Șemcina din Petrograd, scriind despre luptele de acum din Franța, își manifestă adevărat sa nemulțămire cu felul englez de a purta războiul. Gazeta rusescă zice: Anglia a cerut totdeauna o acțiune comună dela toate puterile aliate cu dânsa; prin urmare purtarea comăndurii engleze, cu prilejul atacului dela Verdun, este pur și simplu neaplicabilă. Consiliul de război al împătritei înțelegeri s'a întrunit la Paris, în scop ca armatele ei să se întrebunțeze în conformitate cu necesitățile comune. Englezii, cu toate acestea, nu fac nimic în Flandra. Se pare, că singurul loc, la care englezii țin cu tărie în Flandra și în Franța de nord, este orașul Calais. Poporul rusesc nu poate înțelege apucătura englezească dovedită pe frontul francez. Impresiunea rea, produsă asupra noastră, a rușilor, nu va înceta nici prin vizita ziariștilor și parlamentarilor ruși în Anglia.

Zăre pentru ostași. Se scrie dela cartierul de război al presei: S'a făcut încercarea de a prevedea cu ziare și reviste trupele aflătoare în campanie. Încercarea a izbutit deplin. Soldații au primit măsura aceasta cu multă bucurie. Pretutindeni s'a exprimat dorința de a se spori cât mai mult numărul publicațiilor periodice, în deosebi al foilor ilustrate, trimise la trupe. Comănduirea supremă a armatei mulțumește tuturor editorilor, cari au trimis ziare și reviste pe seama trupelor, și-i roagă să nu refuze nici de aici înainte trimiterea de cât mai numeroase și variate publicațiuni pentru ostași. Trimiterile acestea, de ori și unde și în orice limbă a țării, se pot face prin mijlocirea comăndei dela cartierul de război al presei (Feldpost Nr. 11).

Bioscopul-Apollo. Luni și Marti în 27 și 28 Martie n. Curierul de război. Lanțuri sfărâmate. Poveste din viață, în trei acte, predată de cei mai renumiți actori germani, în rolul principal: Fern Andrea. Domnul apotecar se însoară, comedie în 3 acte.

Cărți și reviste.

Căntece din război. Dor și jale, adunate de Dr. Dimitrie Cioloca. Al doilea volum de Căntece din război conține 32 poezii, primite dela ostași din tranșee și spitale. Cărțica se poate procura dela librării și dela editorul Dr. D. Cioloca, profesor în Caransebeș. Prețul 40 fileri.

Teatru.

Astăzi, Luni, se dă drama Nora de Ibsen, iar mâine, Marti, opereta „Contele de Luxemburg”, în beneficiul dirigentului Waliner. Va cânta și d'șoara Aca de Barbu.

Dela Reuniunea agricolă sibiană.

Impărțirea sămânțelor.

Luând în socotință cele 64 cereri înțrate, subscrierul comitet a împărțit în total 66% ch'gr. sămânță de trifoiu, 30 ch'gr. sămânță de napi de n'treț și 11% ch'gr. sămânță de luternă, în valoare de preste cor. 400, precum urmează:

A. Sămânță de trifoiu: Dr. Ioan Stanciu, paroh, Ludoșul mare și Simeon Iancu, notar penz., Mohu. La fie-care câte 2 1/2 ch'gr. Popovici Mondoc, învățător, Sebașul superior, Nicolae Maniț, paroh, Vurpăr. La fie-care 2 ch'gr. Romul Pop, paroh, Garbova, Ioan Darzu, econom, Carpeniș, Ioan Stoia, învățător, Orlat, Vasile Moșoiu, notar și Ioan Preda, învățător, ambi din Apoldul inf., Victor Slăvescu, paroh, Mohu, Alexandru Bărsanu, învățător, Rușciori, Ilie Tănăsă, învățător penzionat, Ludoșul mare, Ioan Harzu, paroh, Cacova, Candid Popa, învățător, Sibiu, Comuna bisericăscă și Toma Modran, paroh, ambi din Bungard, Toma Doican, paroh, „Isvorul”, institut de credit, Comuna bisericăscă, Iosif Stoica și George Stoica, învățători, toti din Sebeșul inferior, Vasile Suceiu, paroh, Toparcia, George Modran, paroh, Popăca, Comuna bisericăscă Loman, Ioan Bena, paroh, Pianul inferior, Ioan Marin, paroh, Răusadului, Comuna politică, Ilie Iosof, paroh și Ioan Batuca, notar, toti d'n Gales, Ioan Velicia, paroh și Aron Muleț, fost paroh, ambi d'n Șura mică. La fie-care câte 1 1/2 ch'gr. Ioan Iiu, notar, Orlat, Insoțirea „Raiffisen”, Comuna bisericăscă și Ioan Munth, paroh, toti d'n Carpeniș, Demetriu Orășuanu, învățător per z. Apoldul inf., Nicolae Cărpinișan, paroh, Răhău, Ioan Bunea, preot, Tiligă, Nicolae Tănasă, notar, Stanciu Stroia, învățător, ambi din Cacova, Ioan Petrișor, paroh, Alțina, Comuna bisericăscă Racovița și Valer Florian, protopop, Racovița, Ioan Predovici, paroh, Amnaș, Constantin Cristiu, învățător, Săliște, Nicolae Săcărea, învățător, Tălmăcel, Insoțirea „Raiffisen”, Loman și Avram Păcurariu, protopresbiter, Mercurea. La fie-care câte 1 ch'gr.

B. Sămânță de luternă: Aurel Decei, notar, Guraraului, Vasile Dobre, paroh, Căpălna, Ioan Stirban, învățător, Toparcia, Nicolae Gavrea, paroh, Bendorf, și Trandafir Scorobet, paroh, Roșia săsescă. La fie-care câte 1 1/2 ch'gr. Romul Pop, paroh, Garbova, Valeriu Florian, protopop, Racovița, Emilian Dancăș, paroh, Rășinari și Avram Păcurariu, protopresbiter, Mercurea. La fie-care câte 1 ch'gr.

C. Sămânță de napi de nutreț: Insoțirea „Raiffisen” din Cornățel, cu scop de a fi împărțită între văduvele foștilor membri ai Insoțirii, 3 ch'gr. Nicolae Vlad, paroh, Selimbăr, Nicolae Cărpinișan, par., Rehău, Petru Cucuian, paroh, Loman și Cornel Schiau, învățător, Toparcia. La fie-care câte 2 ch'gr. Ioan Roman, paroh, Tălmăcel, Vasile Părăianu, învățător, Toparcia, Ioan Harzu, paroh, Cacova, George Simplăceanu, paroh, Cornățel și Șerban Cioran, învățător, Rășinari, La fie-care 1 1/2 ch'gr. Ioan Holerga, paroh, Ch'păr, Ioan Petrișor, paroh, Alțina, Aurel Decei, notar, Guraraului, Ioan Predovici, paroh, Amnaș, Vasile Suceiu, paroh, Toparcia, Emilian Dancăș, paroh, Rășinari, Ioan Bena, paroh, Pianul inf. și Nicolae Iosif, învățător penzionat, Sibiu. La fie-care câte 1 ch'gr. Romul Pop, paroh, Garbova, Vasile Moșoiu, notar, Demetriu Orășianu, învățător penz., ambi din Apoldul inf., Ioan Bunea, preot, Tiligă, Stanciu Stroia, învățător și Nicolae Tănasă, notar, ambi din Cacova, Constantin Cristiu, învățător, Săliște. La fie-care câte 1/2 ch'gr. Sămânțele, împachetate și purtând numele membrilor împărțiiți, se pot lua în primire, pe lângă o simplă adeverință de primire, dela Hala de vânzare a „Reuniunii economice săsești” (Strada Sporer, 2).

Membrii împărțiiți sunt rugați a se para, după puțină, la sămănat sămânța primită de eventuala sămăntă cumpărată din altă parte și în fine a ne face, la timpul său, raport amănunțit despre modul de purcedere la cultura acestor plante și despre rezultatul recoltei.

Din sedința comitetului central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”, ținută la 22 Marti n. 1916.

Pant. Lucaș
president.

Victor Tordășianu
secretar.

Nr. 419/1915.

(46) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh din parohia de cl. a III-a Ocolişul-mic, din protopresbiteratul Hațeg, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele statorite în coala B. pentru întregirea dela stat.

Cererile de concurs înzestrate cu documentele prescrie de legile în vigoare se vor aşterne subsemnatului oficiu în termenul deschis, iar concurenții să se prezenteze în vre-o Dumneacă sau sărbătoare în biserică — pe lângă înștiințarea subsemnatului — spre a-și arăta dexteritatea în cântările bisericesti și a face cunoștință cu poporul.

Hațeg, la 30 Decembrie 1915.

Oficiul protopresbiterat gr.-or al tracului Hațeg în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Dr. Cornel Popescu
protopresbiter.

Nr. 15/1916.

(45) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea postului al II-lea de paroh, din parohia de cl. I-a din Orăștie, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B.

Reflectanții la acest post, au a înainta petițiile de concurs, instruite conform normelor în vigoare, în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiterat, având cu prealabila încunoștințare — a se și prezenta la biserică pe timpul serviciului divin, spre a-și arăta dexteritatea în serviciile preoțești.

Concursele intrate după expirarea termenului, nu se vor considera.

Orăștie, din ședința comitetului parohial gr. or. român, ținută la 16 Ianuarie 1916. v.

Vasile Domaș
protopresbiter.

Băieți

se primesc ca învățăcei în franzelăria (jimblăria) lui

Stefan Moga
Sibiu, strada Garii.

49 2-3

Pictură bisericească și portrete.

Aduce la cunoștința On. public, că subscrisul primește în lucrare orice *pictură în oleu*, în special bisericească: iconostase, orice icoane și mărimi lucrute pe pânză, lemn, zinc, eventual pe zid (păreți) etc. *Cruci, propori întregi, prasnice etc. Cuvășiri, reparaturi și renoiri* a tot felul de icoane, picturi și iconostase; — tot felul de auritură până la cel mai fin aur veritabil. Cu prețurile cele mai moderate. 48 2-5

După fotografii bune lucrez *portrete până la mărimea naturală, în Creion (Contte) și în oleu*. Pentru lucrurile mele posed numeroase atestate de mulțumire.

Cerând sprijinul On. obște române, semnez

Cu toată stima:

Nicolae Baciu, pictor
Agârbicium, Szászegerbogy (Nagykükü 16 m)

În „Biblioteca meseriașilor români“

au apărut:

- Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfățat, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Șuluțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) . . . —60
- Nr. 2. I. Neștroy: Pribegii, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca . . . —50
- Nr. 3. Carol F. Pfau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru ceice voesc a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barcianu . . . —60
- Nr. 4. Ioan Lupean: Bucovăna n'a învățat și umblă la însurat, sau Vlăduțul mamei . . . —40
- Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierile vieții. Partea I. Carierile economice, industriale și comerciale . . . —60
- Se pot procura dela **Librăria arhidiecezană, Sibiu**.

44 2-3

In editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit

revăzută la însărcinarea comisiunii, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de **Dr. Pavel Roșca**, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania **Ioan Meșianu**.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolora, sub titlul: „*Tā συμβολικά βιβλία*“. Atena. 1883.

In aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefața“ revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea“ arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** și se vinde broșată, cu prețul de **2 cor. 50 fil.**

Revanzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană, Sibiu**:

Protocolul sinodului ordinar

al arhidiecezei gr.-orientale române

din Transilvania

ținut în anul 1915.

Prețul Cor. 120 + 5 fil. porto.

A apărut

In editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română în care se cuprind: Rânduiala Liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „*Miluește mă Dumnezeu*“ etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efreim; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciunile înainte de împărtășirea cu s. cuminecătură ale marelui Vasilie și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminecătură; rugăciunile de seară și rugăciunea cinstitei cruci.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată frumos, în culoare roșie, cu **40 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar

Revanzătorilor li se dă rabat 20%.

In editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl **Teodor V. Păcățian** redactorul „Telegrafului Român“ a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui **G. S. Petrow**, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizațiunii. Educarea voinței în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu*.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană din Sibiu**. Prețul unui exemplar e **1 cor. 50 fileri plus 5 fileri** porto postal.

Revanzătorilor li se dă 20% rabat.

Anunț.

S'a redus prețurile cărților:

1. Arhiepiscopul și metropolitul Andreiu baron de Șaguna, de N. Popea, arhim. și vicar arhiepiscopesc, dela 5 cor. la **2 cor.**

2. Memoria arhiepiscopului și metropolitului Andreiu baron de Șaguna, sau luptele naționale politice ale românilor 1846-1873, de N. Popea, arhim., vic. arhiep. Tomul I, dela 2 cor. 60 fil. la **2 cor.**

3. Însemnările unui trecător. Crâmpoie din sbuciumările dela noi, de O. Goga, dela 3 cor. la **1 cor. 50 fil.**

4. Desvoltarea primatului papal și influința lui asupra creștinătății. Cercetări istorice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fil. la **50 fil.**

Librăria arhidiecezană.**A apărut**

in editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preainălțatului împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub îngrijirea și binecuvântarea Înalt Preasfințitului Domn **Ioan Meșianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religione gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucei pentru merite, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** și se vinde legată frumos în piele roșie, cu copcii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu **13 cor.** scumpindu-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu **10 cor.** Revanzătorilor se dă rabat 20%. Tipar frumos cu litere latine, de calitate primă, și hârtie fină și trainică.

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, culoare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceeași și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **180 cor.**

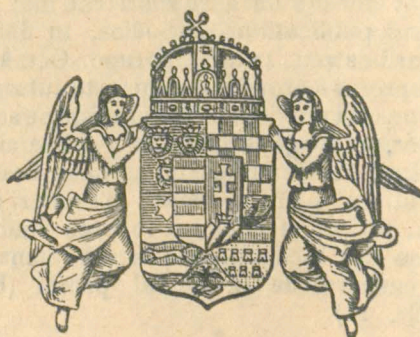
Acacia legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **162 cor.**

Acacia legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **120 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **88 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **27 cor.**

Din cauza scumpirii materialului, s'a urcat prețul.

Fabrica de bere a Capitalei soc. pe acții în Steinbruch-Budapest

(Capital de acții opt milioane coroane).

Avem onoare a aduce la cunoștința P. T. publicului consumator, că am predat reprezentanța noastră generală pentru Sibiu și jur domnului **G. A. Schneider** în **Sibiu** (Telefon 147).

Vă rugăm deci, în caz dacă aveți trebuință de bere luminoasă și neagră, în sticle și butoaie, să vă adresați reprezentantului nostru general, care prin serviciu prompt și precis, se va năzui a satisface pe deplin însărcinării ce i se încredințează.

Referitor la calitatea produselor noastre, ne permitem a observa, că noi dela începutul activității noastre am izbutit a obține un record mondial, și în primul an de gestiune (1915) am produs peste 248,000 Hltr. bere, — iață un strălucit atestat, la care ne putem provoca.

Afară de calitățile de bere fină, luminoasă și neagră, cari le producem în anul întreg, desfacem anual la începutul primăverii — după metoda dela München — «berea eroilor» (Heldenbräu). Această calitate de bere, după judecata cunoscătorilor, se socotește ca o producție de prima clasă a industriei de bere.

Fabrica de bere a Capitalei soc. pe acții în Steinbruch-Budapest.